

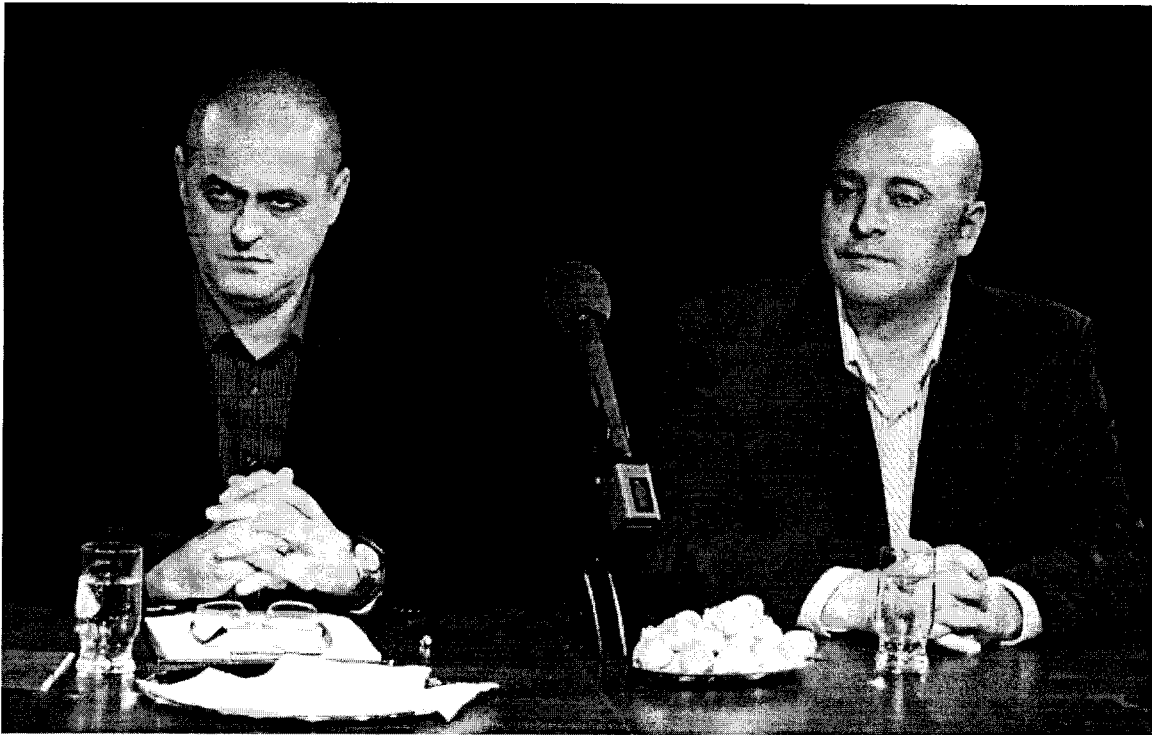
Színháztörténeti pillanat?

2016. május 18. - 09:30 | Kultúra

16

2016. május 17-én meghirdette 2016.-2017-es évadát mind a Kassai Thália Színház, mind pedig a Komáromi Jókai Színház, közös sajtótájékoztatón; egy asztalnál ült a két direktor, Tóth Tibor, Czajlik József s a két dramaturg, Varga Emese és Forgács Miklós. Szép pillanat, ha jól számolom, 47 évet vártunk rá.

Fotó: bumm.sk

„Hulljon a férgese!” – mondta kedvesen szépemlékű Bugár Béla, amikor 1969-ben Beke Sándorék elindultak Kassára. Aztán az a kis csapat – míg hagyták – színházat csinált Kassán. A MATESZ komáromi részlege pedig beleszürkült a Konrád József – Takáts Emőd által kínált színházi dolettantizmusba. A Kiss Péntek József – Kolár Péter időszakban Komárom villantott egy-egy emlékezeteset, azóta pedig libikókás a versengés azzal a kassai civil előnnyel, hogy ők jobban kommunikálnak. Valamicskével. Ehhez persze az is hozzájárul, hogy a kassai társulat utolsó évada – különös tekintettel a Mizantrópra – messze jobb volt a komárominál. Ezt a megállapítást alátámasztják a különböző fesztiválokra való meghívások, Komárom esetében a mellőzések.

A meghírdetett évad viszont – a bemutatók előtt – Komáromban tűnik átgondoltabbnak.

Komárom: Arthur Miller: Az ügynök halála, r.: Forgács Péter / Henrik Ibsen: A nép ellensége, r.: Koltai M. Gábor / William Shakespeare: Rómeó és Júlia, r.: Martin Huba / Székely Csaba: Bányavakság, r.: Czajlik József (közös alkotás Kassával) / Heltai Jenő: Naftalin, r.. Hargitai Iván (gazdasági kooperáció az Esztergomi Várszínházzal) / Ulrich Hub: Nyolckor a bárkán, r.: Méhes László / Stúdió: Kressman Taylor: Címzett ismeretlen

Kassa: (a kassai magyar színháztörténet 200. évfordulójára) Tóth Ede: A falu rossza, r.: Puskás Zoltán / Székely Csaba: Bányavátság, r.: Czajlik József (közös alkotás Komárommal) / Ray Cooney: Páratlan páros r.: Dudás Péter, / Árvíz, színházi nevelési előadás, r.: Tóth Miklós, / William Shakespeare: Szentivánéji álom, r.: Czajlik József.

Két színházunk egymás felé való közeledését jelzi a közös alkotásként bemutatandó előadása, még akkor is, ha a Bányavátság Székely Csaba trilógiájának a leggyengébb szövege, mely nem csupán (kisebbségi) magyar páholó, de vészesen direkt és felszínes is. Komoly dramaturgiai és rendezői odafigyelésre lesz szükség ahhoz, hogy Székely Csaba szöveg-és szituációs sablonjai mélyebb értelmet nyerjenek. Van rá esély, hiszen a két színház legjobbjai és egy kitűnő vendég kap helyet az előadásban.

Mindkét színházunk megjelölte az évad előadásainak közös nevezőjét, alapeszméjét.. Komárom esetében ez a társadalmi megosztottság, míg Kassa esetében a negatív identitás, amit Forgács Miklós dramaturg szociológiai terminus technicusnak nevezett, majd ezzel a műszóval felcímkézte az egymást követő előadásokat., amibe minden jelenlevő belenyugodott. Számomra pl. a Szentivánéji álomra rávetítve a negatív identitás egy kicsit necces, és nagyon bízom a rendező bölcsességében, mert: a negatív identitás (tudat) a felelősség alól való kibúvást jelenti. Az ellentétje, pedig a felelősségtudatot .

Mindannyian örvendhetünk annak, hogy mind a Kassai Thália, mind a Komáromi Jókai Színház megtalálta az egymás felé vezető utat, ami a vezetők felelősségtudatára utal. Reménykedjünk, hogy a szakmai kapcsolat szakmai értékeket teremt, s nem csupán egyszeri, a sajtónak szóló kirakat pillanat.

Soóky László